

ГОВОР ЗА ПЕТИ САБОР ББ – Ивањица, 20.09.2025. гдоине

Драга браћо и сестре, драги пријатељи, Тешко је описати колико ми значи што могу да видим Ваша лица и да Вам се обратим данас – овде, међу својима, под часним презименом које носимо са поносом: Баковић.

Добро нам дошли на ову трепезу љубави, у крило наше Голије, Мучња и Јавора, у Дражевину, у загрљај наше браће и сестара из Вучака-Ивањице.

Ово није само наш пети сабор – ово је сусрет душа, корена и будућности.

Дела наших предка и ваша енергија свих ових година, ме приморва да поставим питање које ме прати од дана кад сам изабран: Јесам ли достојан да представљам све вас, све нас – Братство Баковића?

Од војвода Дрекале, до МАРКА ТОМОВОГ (1707 године), ЊЕГОВОГ сина БАКА 1745, до наших савременика Благоја (**Остојиног**) из Бојишта-ЦГ. Колико виђених, колико јунака, колико учених, колико неучених, колико поштених...и да не редам даље.

✂ НАШЕ Братство Баковића основано је 1989. године.

Четри пута смо се на овакав начин сабирали, окупљали, бележили и славили.

Хваала свима који су организовали или оснивачку скупштину ономад у 22. априла 1989 у Ужицу, први Сабор у ЦГ, други Сабор у Каменој Гори, трећи у Мажићу, четврти у Београду, јер да није било њих не би било ни нашег петог сабора.

Хвала браћи из Ивањице који су се прихавтили домаћинства ове наше светковине: др **Тодору**, Јовану а посебно Милисаву који био уз нас и на 4 Сабору. Бог ће их наградити а братство спомињати по добром делу.

Нажалост, 2017. године братство је било формално угашено. Верујем да то више никада нећемо дозволити

Али Баковићи – какви јесмо – не допуштамо да се оно што вреди заборави.

Зато смо 2023. године поново ПОДИГЛИ, и након 4 Сабора у Београду, одржали Изборну скупштину, направили јасан план и једни другима дали РЕЧ.

✂ Од тада, до данас, учињено је доста а могло је много:

- ❖ Поново смо регистровали удружење у АПР-у.
- ❖ Прилагодили смо сва наша ПРВАНА акта потребама времена: Статут и др.
- ❖ Отворили **жиро рачуне** у банци.
- ❖ Донели смо Правилник о хуманитарном раду – јер не желимо да делујемо стихијски, већ организовано, праведно и по мери сваког брата и сетре.
- ❖ Упутили смо **Божјиће честитке за 2025. годину** нашим најстаријим БРАТСТВЕНИЦИМА – као мали знак пажње, али и велико подсећање:

"Нико не сме бити заборављен."

❖ ОТВОРИЛО СМО НОВО ПОГЛАВЉЕ – ХУМАНИТАРНИ РАД

- ❖ Помогли смо изградњу куће нашем брату Звјездимиру – под мотом:

Хвала Брату Звјездимиру и његовој породици који су дозволили да будемо уз њега.

- Трпеза љубави 5.сеп. 2024 годин, 9 браће прикупили 2.800 еура и 184.000 дин.
- Придружило се још 18 (укупно 27) браће и сестара 6.689 еура.
- Колико нас је било? ДОВОЉНО да се ово СЕМЕ прими и рашири међу нама.
- ❖ Давали смо КРВ, јер неки живот сада траје захваљујући нашој солидарности.
- ❖ Учествовали у пошумљавању, јер мислимо на оне који ће тек доћи.
- ❖ Помогли комшији муслиману Есаду Бећировићу из села Калафата код Прибоја коме је изгорела кућа– јер кад човеку гори дом и успомене нисмо питали КАКО СЕ крсти, већ како да му помогнемо.
- ❖ У плану нам је у наредним месецима и уређење извора у Брајковцу - Пријепољу – да оставимо траг, али и да вода, као и братство, тече даље.

Зато најављујем: **планирамо њено реиздање**. Јер, историја која се не памти – престаје да постоји. А ми **не дамо да нас забораве**. Зато Вас молим да сви дате свој допринос њеном писању.

Путујући по региону, сусрео сам се са доста запуштених и глувих гробаља, зараслих у трње, где влада најдубљи заборав и најтужнији мир који сам осетио. Драга браћо и сестре, преклињем Вас нашим Св.оцем Николом, немојомо дозволити да заборавимо гробове наших предака, за рад њиховог трудовања, вере, дела, зноја и крви положених за нас,...јер да није било њих не било ни нас.

НекиБаковићи су **страдали у ратовима**, дали су највредније за оно у шта су веровали. Њима дугујемо вечну захвалност. **Слава им и хвала.**

И сада, оно што увек треба рећи – и никад не смомо заборавити:

Захвалност женама које су носиле и носе наше славно презиме Баковић .

Јер да није било мајки које су рађале наше синове и кћери, да није било супруга које су децу рађале биле уз нас, да није било наших сестара које су нас штитиле – не би било ни презимена Баковић.

Оне су тихи темељи на којима стојимо.

Хвала вам – јер сте наше срце.

🕊 И зато, још једном се враћам на оно питање:

Јесам ли достојан да вас представљам?

Заправо, то питање није само моје – то је питање које **свако од нас** треба да постави себи.

Јесмо ли достојни оних који су били пре нас?

Јесмо ли достојни оних који долазе после нас?

Ако будемо наставили овако – **заједно, честито, без заборава и без гордости** – онда ће одговор бити: **да, јесмо.**

Ваш труд и отворена врата данас су **почетак нових путева братства.**

Живело Братство Баковића!

Нека нас чува Свети отац Никола!

**И нека нас води по правди, слози и части.
НА МНОГАЈА ЛЈЕТА - АМИН БОЖЕ!**

Председник Братсва Баковића

Др Звонимир Баковић, маст.инж.шум